

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskonk ret
Sagsnr.: 2004-730-1008
Dok.: MUB20846

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 af 26. oktober 2004 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (L5).

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren bedes kommentere artiklen fra Jyllands-Posten den 18. oktober 2004 fra prof. Langsted om regeringens lovprogram.”

Svar:

I den del af artiklen, som omhandler forslaget til lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, anfører professor Lars Bo Langsted, at der bag den fredsomme-lige titel ligger en forlængelse af den lovgivning, der sidste år blev indført med den såkaldte europæiske arrestordre. Det fremsatte lovforslag indebærer ifølge Lars Bo Langsted, at man ud over selv at blive anholdt og udleveret risikerer at få beslaglagt eller konfiskeret sin formue og/eller få fuldbyrdet en bødestraf også for forhold, der ikke behøver at være strafbare efter dansk ret, blot de er opført på en særlig positivliste.

Lars Bo Langsted anfører endvidere, at lovforslagets omtale af forholdet mellem dansk lovgivning og de i positiv-listen opregnede forbrydelser undlader at nævne, at man i Danmark f.eks. ikke kender begrebet og derfor heller ikke forbrydelsen ”deltagelse i en kriminel organisation”, og at man derfor ikke blot kan tale om strafbar medvirken, idet de lande, der kender en sådan forbrydelse, kriminaliserer i videre omfang.

Justitsministeriet skal i den anledning bemærke følgende.

Formålet med lovforslaget er at indføre sådanne regler, som er nødvendige for Danmarks opfyldelse af tre rammeafgørelser om fuldbyrdelse af henholdsvis beslaglæggelseskendelser, bødestraffe og afgørelser om konfiskation. Baggrunden for rammeafgørelserne er – ligesom ved rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre – et ønske om at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne om anerkendelse og fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser med fuld respekt af gensidige retsprincipper. Rammeafgørelserne indeholder alle tre – ligesom rammeafgørelsen om

den europæiske arrestordre – en positivliste, der opregner en række lovovertrædelser, hvor det ikke er muligt som betingelse for fuldbyrdelse at stille krav om, at handlingen også er strafbar i Danmark (det såkaldte dobbelt strafbarhedskrav).

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget vil de lovovertrædelser, der er omfattet af positivlisten, som udgangspunkt være strafbare i alle medlemsstater. Det er imidlertid klart, at der vil kunne være forskelle i afgrænsningen af lovovertrædelserne, således at Danmark vil være forpligtet til at fuldbyrde en afgørelse, selv om det konkrete forhold ikke ville være strafbart i Danmark. Som anført i bemærkningerne er det i denne situation udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om en konkret lovovertrædelse skal anses for omfattet af listen.

Særligt med hensyn til positiv-listens nr. 1, deltagelse i en kriminel organisation, bemærkes, at der her sigtes til Rådets fælles aktion af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater. Alle EU-medlemsstater er forpligtede til at kriminalisere sådan adfærd som omhandlet af den fælles aktion, men medlemsstaterne har valgt at implementere den på forskellig vis. ”Deltagelse i en kriminel organisation” er således ikke en selvstændig lovovertrædelse efter dansk ret, men vil kunne straffes som medvirken til konkrete strafbare handlinger efter straffelovens § 23 eller f.eks. som støtte til en terrororganisation efter straffelovens § 114 b. I det omfang andre medlemsstater afgrænser denne lovovertrædelse på anden måde, vil det som nævnt ovenfor være udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om lovovertrædelsen skal anses for omfattet af listen.

Det er væsentligt at være opmærksom på, at de beslaglæggelseskendelser og afgørelser om bødestraf og konfiskation, som Danmark vil være forpligtet til at fuldbyrde, bygger på afgørelser fra en anden EU-medlemsstat, hvor det pågældende forhold er strafbart. Afgørelsen træffes under de retssikkerhedsmæssige foranstaltninger, der gælder i det pågældende land. Det skal i den forbindelse understreges, at alle EU-medlemsstater er bundet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Baggrunden for at bede Danmark om at fuldbyrde en kendelse eller en afgørelse vil typisk være, at den pågældende person eller dennes formue ikke (længere) befinder sig i udstedelsesstaten, men derimod i Danmark. På samme måde vil Danmark kunne anmode en anden EU-medlemsstat om at fuldbyrde en dansk afgørelse, hvis den pågældende f.eks. efter at have begået et strafbart forhold i Danmark (nu) opholder sig i en anden medlemsstat eller har formue dér.